

Το κείμενο αυτό αποτελεί απλώς εργαλείο τεκμηρίωσης και δεν έχει καμία νομική ισχύ. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν φέρουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του. Τα αυθεντικά κείμενα των σχετικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των προοιμίων τους, είναι εκείνα που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι διαθέσιμα στο EUR-Lex. Αυτά τα επίσημα κείμενα είναι άμεσα προσβάσιμα μέσω των συνδέσμων που περιέχονται στο παρόν έγγραφο

► B**ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2016/1164 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 12ης Ιουλίου 2016

για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς

(ΕΕ L 193 της 19.7.2016, σ. 1)

Τροποποιείται από:

Επίσημη Εφημερίδα

	αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
► <u>M1</u> Οδηγία (ΕΕ) 2017/952 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2017	L 144	1	7.6.2017

Διορθώνεται από:► **C1** Διορθωτικό ΕΕ L 39 της 11.2.2019, σ. 28 (2016/1164)

▼B**ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2016/1164 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 12ης Ιουλίου 2016

για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

▼M1*Άρθρο 1***Πεδίο εφαρμογής**

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλους τους φορολογουμένους που υπόκεινται σε φόρο επί των εταιρειών σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, περιλαμβανομένων των μόνιμων εγκαταστάσεων σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη οντοτήτων που εδρεύουν για φορολογικούς σκοπούς σε τρίτη χώρα.
2. Το άρθρο 9α εφαρμόζεται επίσης σε όλες τις οντότητες οι οποίες αντιμετωπίζονται ως διαφανείς για φορολογικούς σκοπούς από κράτος μέλος.

▼B*Άρθρο 2***Ορισμοί**

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) „разходи по заеми“ означава лихвени разходи по всички форми на задължения, други разходи, икономически еквивалентни на лихви, и разходи, направени във връзка с набирането на средства, както е определено в националното право, включително, но не само, плащания по заеми с участие в печалбата, условен лихвен процент за инструменти като конвертируеми облигации и облигации с нулев купон, суми по алтернативни механизми за финансиране, например ислямски финанси, елемента, свързан с финансовите разходи на плащания по финансов лизинг, капитализирана лихва, включена в балансовата стойност на свързан актив или амортизацията на капитализирана лихва, суми, изчислени на базата на възвръщане на финансирането съгласно правилата за трансферно ценообразуване, когато са приложими, суми на фиктивни лихви по деривативни инструменти или споразумения за хеджиране, свързани със заеми на дадено образувание, определени печалби и загуби от обмяна на валута по заеми и инструменти, свързани с набирането на средства, гаранционни такси за механизми за финансиране, такси за предоставяне на кредит и подобни разходи, свързани със заемането на средства;
- 2) „превишение на разходите по заеми“ означава сумата, с която подлежащите на приспадане разходи по заеми на даден данък-опладелец превишават облагаемите приходи от лихви и други икономически еквивалентни облагаеми приходи, които данък-опладелецът получава съгласно националното право;
- 3) „данъчен период“ означава данъчна година, календарна година или друг, подходящ за данъчни цели период;

▼ B

- 4) „свързано предприятие“ означава:
- a) образуване, в което данъкоплатецът има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в размер на 25 % или повече или има право да получава 25 % или повече от печалбите на това образуване;
 - б) физическо лице или образуване, което има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в данъкоплатец в размер на 25 % или повече, или има право да получава 25 % или повече от печалбите на данъкоплатеца;

Ако физическо лице или образуване има пряко или косвено участие в размер на 25 % или повече в данъкоплатец и едно или повече образувания, всички съответни образувания, включително данъкоплатецът, се считат за свързани предприятия.

▼ M1

За целите на членове 9 и 9а:

- a) когато несъответствието възниква съгласно точка 9, първа алинея, буква б), в), г), д) или ж) от настоящия член или когато се изисква корекция съгласно член 9, параграф 3 или член 9а, определението за свързано предприятие се изменя така, че изискването за 25 % се заменя с изискване за 50 %;
- б) лице, което действа заедно с друго лице по отношение на правата на глас или собствеността върху капитала на образуване, се третира като държащо участие във всички права на глас или собственост върху капитала на това образуване, които се държат от другото лице;
- в) свързано предприятие означава също образуване, което е част от същата консолидирана група за целите на данъковото отчитане като данъкоплатеца, предприятие, в което данъкоплатецът има значително влияние в управлението, или предприятие, което има значително влияние в управлението на данъкоплатеца;

▼ B

- 5) „финансово предприятие“ означава някое от следните образувания:
- a) кредитна институция или инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ или лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, или управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПК-ИПЦК) съгласно определението в член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

▼B

- б) застрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
- в) презастрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 4 от Директива 2009/138/ЕО;
- г) институция за професионално пенсионно осигуряване, попадаща в обхвата на Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, освен ако държавата членка е решила да не прилага посочената директива изцяло или отчасти по отношение на съответната институция в съответствие с член 5 от посочената директива или пълномощника на институция за професионално пенсионно осигуряване, както е посочено в член 19, параграф 1 от посочената директива;
- д) пенсионни институции, управляващи пенсионни схеми, които се считат за системи за социална сигурност, обхванати от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, както и всеки правен субект, създаден с цел инвестиране на такива схеми;
- е) алтернативен инвестиционен фонд (АИФ), управляван от лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд, съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС или АИФ, подлежащ на надзор съгласно приложимото национално право;
- ж) ПКИПЦК по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО;
- з) централен контрагент съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾;
- и) централен депозитар на ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾;
- б) „прехвърляне на активи“ означава операция, при която дадена държава членка губи правото на данъчно облагане на прехвърлените активи, докато активите остават правна или икономическа собственост на същия данъкоплатец;

⁽¹⁾ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социално осигуряване (ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

▼B

- 7) „промяна на юрисдикцията, на която образуването е местно лице за данъчни цели“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да бъде местно лице за данъчни цели на една държава членка и става местно лице за данъчни цели на друга държава членка или на трета държава;
- 8) „прехвърляне на дейност, извършвана от място на стопанска дейност“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да подлежи на данъчно облагане в една държава членка и същевременно започва да подлежи на такова облагане в друга държава членка или трета държава, без да става местно лице за данъчни цели на същата държава членка или трета държава;

▼M1

- 9) „несъответствие при хибридни образувания и инструменти“ означава ситуация, включваща данъкоплатец, или по отношение на член 9, параграф 3 образувание, при което:

- а) плащане по финансов инструмент води до приспадане без включване и:
- i) такова плащане не е включено в дохода в рамките на разумен срок; и
 - ii) несъответствието се дължи на разликите в квалификацията на инструмента или плащанията по него.

За целите на първата алинея плащане по финансов инструмент се третира като включено в дохода в рамките на разумен срок, когато:

- i) плащането е включено от юрисдикцията на получателя в данъчния период, който започва в срок от 12 месеца, считано от края на данъчния период на платеща; или
 - ii) разумно е да се очаква, че плащането ще бъде включено от юрисдикцията на получателя в бъдещ данъчен период и условията на плащането са такива, каквито се очаква да бъдат договорени между независими предприятия;
- б) плащане към хибридно образувание води до приспадане без включване и несъответствието е резултат от разликите при разпределението на плащанията, направени към хибридно образувание съгласно правото на юрисдикцията, в която хибридно образувание е установено или регистрирано, и юрисдикцията на всяко лице, което има участие в това хибридно образувание;
- в) плащане към образувание с едно или повече места на стопанска дейност води до приспадане без включване и несъответствието е резултат от разликите в разпределението на плащанията между главното управление и мястото на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание съгласно правото на юрисдикциите, в които образуването осъществява дейност;
- г) плащане води до приспадане без включване в резултат на плащане към непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност;
- д) плащане от хибридно образувание води до приспадане без включване и несъответствието е резултат от факта, че плащането не се признава за данъчни цели съгласно правото на юрисдикцията на получателя;

▼ M1

- е) условно плащане между главното управление и мястото на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност води до приспадане без включване и несъответствието е резултат от факта, че плащането не се признава за данъчни цели съгласно правото на юрисдикцията на получателя; или
- ж) се стига до резултат двойно приспадане.

За целите на настоящата точка 9:

- а) плащане, представляващо базовата възвръщаемост на прехвърлен финансов инструмент, не води до несъответствие при хибридни образувания и инструменти по първа алинея, буква а), когато то е извършено от финансов трейдър по пазарен хибриден трансфер, при условие че юрисдикцията на платеща изисква финансовият трейдър да включи като доход всички суми, получени във връзка с прехвърления финансов инструмент;
- б) несъответствие при хибридни образувания и инструменти възниква съгласно първа алинея, буква д), е) или ж) единствено доколкото юрисдикцията на платеща позволява приспадането да бъде прихванато срещу сума, която не е двойно включен доход;
- в) несъответствие не се третира като несъответствие при хибридни образувания и инструменти, освен ако то не възникне между свързани предприятия, между данъкоплатеца и свързано предприятие, между главното управление и мястото на стопанска дейност, между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание или в рамките на структурирана договореност.

За целите на настоящата точка 9 и членове 9, 9а и 9б:

- а) „несъответствие“ означава двойно приспадане или приспадане без включване;
- б) „двойно приспадане“ означава приспадане на едно и също плащане, разход или загуба в юрисдикцията, от която произлиза плащането, в която е направен разходът или е натрупана загубата (юрисдикция на платеща), и в друга юрисдикция (юрисдикция на инвеститора). В случай на плащане от хибридно образувание или място на стопанска дейност юрисдикцията на платеща е юрисдикцията, в която е установено или се намира хибридното образувание или мястото на стопанска дейност;
- в) „приспадане без включване“ означава приспадането на плащане (или условно плащане между главното управление и мястото на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност) във всяка юрисдикция, в която плащането (или условното плащане) се третира като направено (юрисдикция на платеща), без да има съответното включване за данъчни цели на същото плащане (или условното плащане) в юрисдикцията на получателя. Юрисдикцията на получателя е всяка юрисдикция, в която плащането (или условното плащане) е получено или се третира като получено съгласно правото на всяка друга юрисдикция;

▼ M1

- г) „приспадане“ означава сумата, която се третира като подлежаща на приспадане от облагаемия доход съгласно правото на юрисдикцията на платеща или на инвеститора. Понятието „подлежащ на приспадане“ се тълкува в този смисъл;
- д) „включване“ означава сумата, която се отчита в облагаемия доход съгласно правото на юрисдикцията на получателя. Плащане по финансов инструмент не се третира като включено дотолкова, доколкото плащането отговаря на условията за данъчно облекчение единствено поради начина, по който това плащане се квалифицира съгласно правото на юрисдикцията на получателя. Понятието „включено“ се тълкува в този смисъл;
- е) „данъчно облекчение“ означава освобождаване от данък, намаляване на данъчната ставка или всякакъв данъчен кредит или възстановяване (различен от кредит за данъците, удържани при източника);
- ж) „двойно включен доход“ означава всяка позиция на дохода, която е включена съгласно правото на двете юрисдикции, където е възникнало несъответствието;
- з) „лице“ означава физическо лице или образувание;
- и) „хибридно образувание“ означава всяко образувание или договореност, която се счита за подлежащо на данъчно облагане образувание съгласно правото на една юрисдикция и чиито доходи или разходи се третират като доходи или разходи на едно или повече други лица съгласно правото на друга юрисдикция;
- й) „финансов инструмент“ означава всеки инструмент, доколкото той води до възвръщаемост на финансирането или на собствения капитал, които се облагат съгласно правилата за данъчно облагане на дългови инструменти, капиталови инструменти или деривати в съответствие с правото на юрисдикцията на получателя или на платеща, и включва хибриден трансфер;
- к) „финансов трейдър“ е лице или образувание, което извършва стопанска дейност по редовна покупка и продажба на финансови инструменти за собствена сметка с цел получаване на печалба;
- л) „хибриден трансфер“ означава всякаква договореност за прехвърляне на финансов инструмент, когато базовата възвръщаемост на прехвърления финансов инструмент се третира за данъчни цели като получена едновременно от повече от една от страните по тази договореност;
- м) „пазарен хибриден трансфер“ означава всеки трансфер, сключен от финансов трейдър в хода на обичайната стопанска дейност, а не като част от структурирана договореност;
- н) „непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност“ означава всяка договореност, която се третира като пораждаща място на стопанска дейност съгласно правото на юрисдикцията на главното управление и която не се третира като пораждаща място на стопанска дейност съгласно правото на другата юрисдикция;

▼ M1

- 10) „консолидирана група за целите на финансовата отчетност“ означава група, състояща се от всички образувания, които са изцяло включени в консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане или националната система за финансово отчитане на държава членка;
- 11) „структурирана договореност“ означава договореност, включваща несъответствие при хибридни образувания и инструменти, когато несъответствието е калкулирано в условията на договореността, или договореност, която има за цел да доведе до несъответствие при хибридни образувания и инструменти, освен ако от данъкоплатеца или от свързаното предприятие не би могло разумно да се очаква да са запознати с несъответствието при хибридни образувания и инструменти и те не са се възползвали от данъчното предимство, произтичащо от несъответствието при хибридни образувания и инструменти.

▼ B*Άρθρο 3***Ελάχιστο επίπεδο προστασίας**

Η παρούσα οδηγία δεν αποκλείει την εφαρμογή εγχώριων ή βασιζόμενων σε συμφωνίες διατάξεων που αποσκοπούν στη διασφάλιση υψηλότερου επιπέδου προστασίας των εγχώριων βάσεων υπολογισμού του φόρου εταιρειών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΑΠΟΦΥΓΗΣ*Άρθρο 4***Κανόνες περιορισμού των τόκων****▼ C1**

1. Το υπερβαίνον κόστος δανεισμού εκπίπτει κατά τη φορολογική περίοδο στην οποία πραγματοποιείται και μόνο έως ποσοστό 30 τοις εκατό των κερδών, φόρων και αποσβέσεων (EBITDA) του φορολογουμένου.

▼ B

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη δύνανται να αντιμετωπίζουν ως φορολογούμενο:

- α) μια οντότητα στην οποία επιτρέπεται ή επιβάλλεται να εφαρμόζει τους κανόνες εκ μέρους ενός ομίλου, όπως ορίζεται σύμφωνα με το εθνικό φορολογικό δίκαιο,
- β) μια οντότητα ενός ομίλου, όπως ορίζεται σύμφωνα με το εθνικό φορολογικό δίκαιο, ο οποίος δεν ενοποιεί τα αποτελέσματα των μελών του για φορολογικούς σκοπούς.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το υπερβαίνον κόστος δανεισμού και τα EBITDA μπορούν να προσμετρώνται στο επίπεδο του ομίλου και να περιλαμβάνουν τα αποτελέσματα όλων των μελών του.

▼ C1

2. Τα EBITDA υπολογίζονται προσθέτοντας στο εισόδημα που υπόκειται σε φόρο εταιρειών στο κράτος μέλος του φορολογουμένου τα φορολογικώς αναπροσαρμοσμένα ποσά για το υπερβαίνον κόστος δανεισμού, καθώς επίσης και τα φορολογικώς αναπροσαρμοσμένα ποσά για αποσβέσεις. Το απαλλασσόμενο από φόρους εισόδημα δεν συνυπολογίζεται στα EBITDA του φορολογουμένου.

▼ B

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, θα μπορούσε να αναγνωρισθεί στον φορολογούμενο το δικαίωμα:

▼ B

- α) έκπτωσης του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού έως του ποσού των 3 000 000 EUR,
- β) πλήρους έκπτωσης του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού, εάν ο φορολογούμενος αποτελεί αυτοτελή οντότητα.

Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 δεύτερο εδάφιο, το ποσό των 3 000 000 EUR λαμβάνεται υπόψη για ολόκληρο τον όμιλο.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο β), ως αυτοτελής οντότητα νοείται ο φορολογούμενος που δεν αποτελεί μέρος ενός ενοποιημένου ομίλου για λογιστικούς σκοπούς και δεν διαθέτει συνδεδεμένη επιχείρηση ή μόνιμη εγκατάσταση.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 το υπερβαίνον κόστος δανεισμού που προκύπτει σχετικά με:

- α) δάνεια που είχαν συναφθεί πριν από τις 17 Ιουνίου 2016, αλλά η εξαίρεση δεν επεκτείνεται σε κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση των εν λόγω δανείων,
- β) δάνεια τρίτων που χρησιμοποιήθηκαν για τη χρηματοδότηση μακροπρόθεσμων δημόσιων έργων υποδομής, όταν ο φορέας εκμετάλλευσης του έργου, το κόστος δανεισμού, τα περιουσιακά στοιχεία και τα εισοδήματα βρίσκονται όλα στην Ένωση.

Για τους σκοπούς του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου, ως μακροπρόθεσμο δημόσιο έργο υποδομής νοείται το έργο που παρέχει, αναβαθμίζει, εκμεταλλεύεται και/ή συντηρεί περιουσιακό στοιχείο μεγάλης κλίμακας και το οποίο θεωρείται από κράτος μέλος ότι εξυπηρετεί το γενικό δημόσιο συμφέρον.

Όταν εφαρμόζεται το πρώτο εδάφιο στοιχείο β), τυχόν έσοδα που προκύπτουν από ένα μακροπρόθεσμο δημόσιο έργο υποδομής εξαιρούνται από τα EBITDA του φορολογούμενου, ενώ τυχόν εξαιρούμενο υπερβαίνον κόστος δανεισμού δεν λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού του ομίλου έναντι τρίτων που αναφέρονται στην παράγραφο 5 στοιχείο β).

5. Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος αποτελεί μέρος ενός ενοποιημένου ομίλου για λογιστικούς σκοπούς, μπορεί να του αναγνωριστεί το δικαίωμα είτε:

- α) πλήρους έκπτωσης του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού, εάν είναι σε θέση να αποδείξει ότι το ποσοστό του μετοχικού κεφαλαίου προς το σύνολο των περιουσιακών του στοιχείων είναι ίσο ή υψηλότερο από το αντίστοιχο ποσοστό του ομίλου και υπόκειται στους ακόλουθους όρους:
 - i) το ποσοστό του μετοχικού κεφαλαίου του φορολογούμενου σε σχέση με το σύνολο των περιουσιακών του στοιχείων θεωρείται ότι είναι ίσο προς το αντίστοιχο ποσοστό του ομίλου, όταν το ποσοστό του μετοχικού κεφαλαίου του φορολογούμενου σε σχέση με το σύνολο των περιουσιακών του στοιχείων είναι χαμηλότερο το πολύ κατά δύο εκατοστιαίες μονάδες, και

▼ M1

- ii) όλα τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποχρεώσεις αποτιμώνται με βάση την ίδια μέθοδο, όπως στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις που καταρτίζονται σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς ή το εθνικό σύστημα χρηματοοικονομικής αναφοράς ενός κράτους μέλους,

▼ B

ή

- β) έκπτωσης του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού για ποσό που υπερβαίνει το ποσό της έκπτωσης που θα δικαιούταν δυνάμει της παραγράφου 1. Το εν λόγω υψηλότερο όριο σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα έκπτωσης από το υπερβαίνον κόστος δανεισμού αφορά τον ενοποιημένο όμιλο για λογιστικούς σκοπούς στο πλαίσιο του οποίου ο φορολογούμενος αποτελεί μέρος και υπολογίζεται σε δύο στάδια:

▼B

- i) πρώτον, το ποσοστό του ομίλου καθορίζεται διαιρώντας το υπερβαίνον κόστος δανεισμού του ομίλου έναντι τρίτων με τα EBITDA του ομίλου και
 - ii) δεύτερον, το ποσοστό του ομίλου πολλαπλασιάζεται με τα EBITDA του φορολογουμένου υπολογιζόμενα σύμφωνα με την παράγραφο 2.
6. Το κράτος μέλος του φορολογουμένου μπορεί να προβλέπει κανόνες, είτε:
- α) για τη μεταφορά σε μεταγενέστερο χρόνο, χωρίς χρονικό περιορισμό, του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού που δεν μπορεί να εκπέσει κατά την τρέχουσα φορολογική περίοδο δυνάμει των παραγράφων 1 έως 5,
 - β) για τη μεταφορά σε μεταγενέστερο χρόνο, χωρίς χρονικό περιορισμό, και σε προηγούμενο χρόνο, για μέγιστο χρονικό διάστημα τριών ετών, του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού που δεν μπορεί να εκπέσει κατά την τρέχουσα φορολογική περίοδο δυνάμει των παραγράφων 1 έως 5 ή
 - γ) για τη μεταφορά σε μεταγενέστερο χρόνο, χωρίς χρονικό περιορισμό, του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού και, για μέγιστο χρονικό διάστημα πέντε ετών, της μη χρησιμοποιηθείσας ικανότητας κάλυψης των τόκων, που δεν μπορούν να εκπέσουν κατά την τρέχουσα φορολογική περίοδο δυνάμει των παραγράφων 1 έως 5.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν τις χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις από το πεδίο εφαρμογής των παραγράφων 1 έως 6, περιλαμβανομένης της περίπτωσης όπου οι εν λόγω χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις αποτελούν μέρος ενός ενοποιημένου ομίλου για λογιστικούς σκοπούς.

▼M1

8. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 έως 7, μπορεί να δοθεί στον φορολογούμενο το δικαίωμα να χρησιμοποιεί ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις που καταρτίζονται σύμφωνα με λογιστικά πρότυπα πέραν των διεθνών προτύπων χρηματοοικονομικής αναφοράς ή του εθνικού συστήματος χρηματοοικονομικής αναφοράς ενός κράτους μέλους.

▼B*Άρθρο 5***Φορολόγηση κατά την έξοδο**

1. Ο φορολογούμενος υπόκειται στον φόρο σε ποσό που ισούται προς την αγοραία αξία των μεταβιβασθέντων περιουσιακών στοιχείων, κατά τη στιγμή της εξόδου αυτών των περιουσιακών στοιχείων, μείον την αξία τους για φορολογικούς σκοπούς, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) ο φορολογούμενος μεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία από την έδρα του στη μόνιμη εγκατάστασή του σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, εφόσον το κράτος μέλος της έδρας δεν έχει πλέον το δικαίωμα να φορολογεί τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία λόγω της μεταφοράς,
- β) ο φορολογούμενος μεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία από τη μόνιμη εγκατάστασή του σε κράτος μέλος στην έδρα του ή σε άλλη μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, εφόσον το κράτος μέλος της μόνιμης εγκατάστασης δεν έχει πλέον το δικαίωμα να φορολογεί τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία λόγω της μεταφοράς,
- γ) ο φορολογούμενος μεταφέρει τη φορολογική κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, εκτός από εκείνα τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία παραμένουν ουσιαστικά συνδεδεμένα με μόνιμη εγκατάσταση στο πρώτο κράτος μέλος,

▼ B

δ) ο φορολογούμενος μεταφέρει τη δραστηριότητα που ασκεί η μόνιμη εγκατάστασή του από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, εφόσον το κράτος μέλος της μόνιμης εγκατάστασης δεν έχει πλέον το δικαίωμα να φορολογεί τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία λόγω της μεταφοράς.

2. Ο φορολογούμενος έχει το δικαίωμα να αναβάλλει την καταβολή του φόρου κατά την έξοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, μέσω της καταβολής του σε δόσεις για διάστημα πέντε ετών, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) ο φορολογούμενος μεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία από την έδρα του στη μόνιμη εγκατάστασή του σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (συμφωνία για τον EOX),

β) ο φορολογούμενος μεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία από τη μόνιμη εγκατάστασή του σε κράτος μέλος στην έδρα του ή σε άλλη μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον EOX,

γ) ο φορολογούμενος μεταφέρει τη φορολογική κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον EOX,

δ) ο φορολογούμενος μεταφέρει τη δραστηριότητα που ασκεί η μόνιμη εγκατάστασή του σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον EOX.

Η παρούσα παράγραφος ισχύει για τρίτες χώρες που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας για τον EOX, εφόσον έχουν συνάψει συμφωνία με το κράτος μέλος του φορολογουμένου ή με την Ένωση περί της αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη φορολογικών απαιτήσεων, ισοδύναμη με την αμοιβαία συνδρομή που προβλέπεται στην οδηγία 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

3. Εάν ο φορολογούμενος αναβάλλει την καταβολή σύμφωνα με την παράγραφο 2, επιτρέπεται να χρεώνεται τόκος σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους του φορολογουμένου ή της μόνιμης εγκατάστασης, ανάλογα με την περίπτωση.

Εάν υπάρχει αποδεδειγμένος και πραγματικός κίνδυνος μη ανάκτησης, ο φορολογούμενος μπορεί επίσης να υποχρεωθεί να παράσχει εγγύηση ως όρο για να αναβάλει την πληρωμή σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Το δεύτερο εδάφιο δεν εφαρμόζεται όταν η νομοθεσία του κράτους μέλους του φορολογουμένου ή της μόνιμης εγκατάστασης παρέχει τη δυνατότητα είσπραξης της φορολογικής οφειλής μέσω άλλου φορολογουμένου που είναι μέλος του ίδιου ομίλου και είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς στο εν λόγω κράτος μέλος.

4. Όταν εφαρμόζεται η παράγραφος 2, η αναβολή πληρωμών διακόπτεται πάραυτα και η φορολογική οφειλή καθίσταται ανακτήσιμη στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) τα μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία ή οι δραστηριότητες που ασκούνται από τη μόνιμη εγκατάσταση του φορολογουμένου πωλούνται ή διατίθενται κατ' άλλο τρόπο,

⁽¹⁾ Οδηγία 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 2010, περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα (ΕΕ L 84 της 31.3.2010, σ. 1).

▼ B

- β) τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται μεταγενέστερα σε τρίτη χώρα,
- γ) η φορολογική κατοικία του φορολογουμένου ή η δραστηριότητα που ασκεί η μόνιμη εγκατάστασή του μεταφέρεται μεταγενέστερα σε τρίτη χώρα,
- δ) ο φορολογούμενος πτωχεύει ή τίθεται υπό εκκαθάριση,
- ε) ο φορολογούμενος δεν ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις του όσον αφορά την καταβολή των δόσεων και δεν διορθώνει την κατάσταση του εντός εύλογου χρονικού διαστήματος που δεν υπερβαίνει τους 12 μήνες.

Τα στοιχεία β) και γ) δεν εφαρμόζονται σε τρίτες χώρες που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, εάν έχουν συνάψει συμφωνία με το κράτος μέλος του φορολογουμένου ή με την Ένωση περί της αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη φορολογικών απαιτήσεων, ισοδύναμη με την αμοιβαία συνδρομή που προβλέπεται στην οδηγία 2010/24/ΕΕ.

5. Σε περίπτωση κατά την οποία η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων ή η μεταφορά της φορολογικής κατοικίας ή της δραστηριότητας που ασκεί η μόνιμη εγκατάσταση πραγματοποιείται προς άλλο κράτος μέλος, το εν λόγω κράτος μέλος δέχεται την αξία που έχει οριστεί από το κράτος μέλος του φορολογουμένου ή της μόνιμης εγκατάστασης ως αξία εκκίνησης των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων για φορολογικούς σκοπούς, εκτός εάν αυτή δεν αντικατοπτρίζει την αγοραία αξία.

6. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 έως 5, ως «αγοραία αξία» νοείται το ποσό έναντι του οποίου μπορεί να ανταλλαγεί ένα περιουσιακό στοιχείο ή να διακανονιστούν αμοιβαίες υποχρεώσεις μεταξύ εθελουσίως ενεργούντων μη συνδεδεμένων αγοραστών και πωλητών σε απευθείας συναλλαγή.

7. Υπό την προϋπόθεση ότι τα περιουσιακά στοιχεία πρόκειται να επανέλθουν στο κράτος μέλος του μεταβιβάζοντος εντός περιόδου 12 μηνών, το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται επί μεταβιβάσεων περιουσιακών στοιχείων που σχετίζονται με τη χρηματοδότηση των κινητών αξιών ή επί των στοιχείων ενεργητικού που παρέχονται ως ασφάλεια ή όταν η μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων πραγματοποιείται για την κάλυψη κεφαλαιακών απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας ή για τους σκοπούς της διαχείρισης ρευστότητας.

*Άρθρο 6***Γενικός κανόνας απαγόρευσης καταχρήσεων**

1. Για τον υπολογισμό της εταιρικής φορολογικής οφειλής, το κράτος μέλος δεν λαμβάνει υπόψη τυχόν διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων οι οποίες, έχοντας συσταθεί με κύριο σκοπό ή με έναν εκ των κύριων σκοπών την απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος που ματαιώνει το αντικείμενο ή το σκοπό των εφαρμοστέων φορολογικών διατάξεων, και συνεκτιμωμένων όλων των σχετικών στοιχείων και περιστάσεων, δεν είναι γνήσιες. Μια διευθέτηση μπορεί να περιλαμβάνει περισσότερα από ένα στάδια ή μέρη.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, μια διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων θεωρείται μη γνήσια στον βαθμό που δεν τίθεται σε εφαρμογή για βάσιμους εμπορικούς λόγους που απηχούν την οικονομική πραγματικότητα.
3. Όταν διευθετήσεις ή σειρά διευθετήσεων δεν λαμβάνονται υπόψη σύμφωνα με την παράγραφο 1, η φορολογική υποχρέωση υπολογίζεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

▼ B

Άρθρο 7

Κανόνες για τις ελεγχόμενες αλλοδαπές εταιρείες

1. Το κράτος μέλος του φορολογουμένου αντιμετωπίζει μια οντότητα ή μόνιμη εγκατάσταση, τα κέρδη της οποίας δεν φορολογούνται ή απαλλάσσονται του φόρου στο εν λόγω κράτος μέλος, ως ελεγχόμενη αλλοδαπή εταιρεία, όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) στην περίπτωση οντότητας, ο φορολογούμενος μόνος του ή από κοινού με τις συνδεδεμένες με αυτόν επιχειρήσεις κατέχει άμεση ή έμμεση συμμετοχή σε ποσοστό άνω του 50 τοις εκατό των δικαιωμάτων ψήφου ή έχει την άμεση ή έμμεση κυριότητα επί ποσοστού άνω του 50 τοις εκατό του κεφαλαίου ή δικαιούται να εισπράττει ποσοστό άνω του 50 τοις εκατό των κερδών της εν λόγω οντότητας και
- β) η πραγματική εταιρική φορολογία που καταβάλλει για τα κέρδη της οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση είναι χαμηλότερη από τη διαφορά μεταξύ του εταιρικού φόρου που θα είχε εισπραχθεί από την οντότητα ή τη μόνιμη εγκατάσταση υπό το εφαρμοστέο σύστημα φορολογίας των εταιρειών στο κράτος μέλος του φορολογουμένου και της πραγματικής εταιρικής φορολογίας που καταβάλλει για τα κέρδη της οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο β), η μόνιμη εγκατάσταση μιας ελεγχόμενης αλλοδαπής εταιρείας που δεν φορολογείται ή απαλλάσσεται του φόρου στην περιοχή δικαιοδοσίας της ελεγχόμενης αλλοδαπής εταιρείας δεν λαμβάνεται υπόψη. Εκτός αυτού, ο εταιρικός φόρος που θα είχε εισπραχθεί στο κράτος μέλος του φορολογουμένου νοείται ως υπολογιζόμενος βάσει των διατάξεων του κράτους μέλους του φορολογουμένου.

2. Όταν μια οντότητα ή μόνιμη εγκατάσταση αντιμετωπίζεται ως ελεγχόμενη αλλοδαπή εταιρεία κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1, το κράτος μέλος του φορολογουμένου συμπεριλαμβάνει στη φορολογική βάση:

- α) το μη διανεμηθέν εισόδημα της οντότητας ή το εισόδημα της μόνιμης εγκατάστασης το οποίο προκύπτει από τις ακόλουθες κατηγορίες:
 - i) τόκους ή οποιοδήποτε άλλο εισόδημα που παράγεται από χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία,
 - ii) δικαιώματα ή οποιοδήποτε άλλο εισόδημα που παράγεται από διανοητική ιδιοκτησία,
 - iii) μερίσματα και εισόδημα από τη διάθεση μετοχών,
 - iv) εισόδημα από χρηματοδοτική μίσθωση,
 - v) εισόδημα από ασφαλιστικές, τραπεζικές και άλλες χρηματοοικονομικές δραστηριότητες,
 - vi) εισόδημα από εταιρείες τιμολόγησης που αποκομίζουν έσοδα από πωλήσεις αγαθών και υπηρεσιών και υπηρεσιών που αγοράζονται και πωλούνται σε συνδεδεμένες με αυτήν επιχειρήσεις και δεν προσθέτουν καμία ή προσθέτουν ελάχιστη οικονομική αξία.

Το παρόν στοιχείο δεν εφαρμόζεται όταν η ελεγχόμενη αλλοδαπή εταιρεία ασκεί ουσιαστική οικονομική δραστηριότητα που υποστηρίζεται από προσωπικό, εξοπλισμό, περιουσιακά στοιχεία και εγκαταστάσεις, όπως αποδεικνύεται από συναφή πραγματικά περιστατικά και περιστάσεις.

▼ B

Όταν η ελεγχόμενη αλλοδαπή εταιρεία είναι ημεδαπή ή βρίσκεται σε τρίτη χώρα, η οποία δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, τα κράτη μέλη μπορούν να παραιτούνται από την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου,

ή

- β) το μη διανεμηθέν εισόδημα της οντότητας ή της μόνιμης εγκατάστασης το οποίο προκύπτει από μη γνήσιες διευθετήσεις που έχουν συσταθεί με ουσιαστικό σκοπό την απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος.

Για τους σκοπούς του παρόντος στοιχείου, διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων θεωρείται μη γνήσια στον βαθμό που η οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση δεν θα είχε την κυριότητα των περιουσιακών στοιχείων ή δεν θα είχε αναλάβει τους κινδύνους που γεννά το σύνολο ή μέρος του εισοδήματός της, εάν δεν ελεγχόταν από εταιρεία στην οποία εκτελούνται τα καθήκοντα των σημανόντων στελεχών, τα οποία άπτονται των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων και κινδύνων, και στην οποία τα καθήκοντα αυτά συμβάλλουν ουσιαστικά στη δημιουργία του εισοδήματος της ελεγχόμενης εταιρείας.

3. Όταν, σύμφωνα με τους κανόνες ενός κράτους μέλους, η φορολογική βάση του φορολογούμενου υπολογίζεται βάσει της παραγράφου 2 στοιχείο α), το κράτος μέλος μπορεί να επιλέξει να μην αντιμετωπίσει μια οντότητα ή μόνιμη εγκατάσταση ως ελεγχόμενη αλλοδαπή εταιρεία κατά την έννοια της παραγράφου 1, εάν το ένα τρίτο ή και λιγότερο του εισοδήματος που πραγματοποιεί η οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση εμπίπτει στις κατηγορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α).

Όταν, σύμφωνα με τους κανόνες ενός κράτους μέλους, η φορολογική βάση του φορολογούμενου υπολογίζεται βάσει της παραγράφου 2 στοιχείο α), το κράτος μέλος μπορεί να επιλέξει να μην αντιμετωπίσει τις χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις ως ελεγχόμενες αλλοδαπές εταιρείες, εάν το ένα τρίτο ή και λιγότερο του εισοδήματος της οντότητας από τις κατηγορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) προέρχεται από συναλλαγές με τον φορολογούμενο ή τις συνδεδεμένες με αυτόν επιχειρήσεις.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 2 στοιχείο β) μια οντότητα ή μόνιμη εγκατάσταση:

- α) με λογιστικά κέρδη που δεν υπερβαίνουν τις 750 000 EUR και εισόδημα από μη εμπορική δραστηριότητα κάτω των 75 000 EUR ή
- β) της οποίας τα λογιστικά κέρδη δεν υπερβαίνουν το 10 τοις εκατό των δαπανών λειτουργίας της για τη φορολογική περίοδο.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο β), οι δαπάνες λειτουργίας δεν μπορούν να περιλαμβάνουν το κόστος των αγαθών που πωλούνται εκτός της χώρας της οποίας είναι κάτοικος η οντότητα ή στην οποία βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση, για φορολογικούς σκοπούς και πληρωμές σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

Άρθρο 8

Υπολογισμός του εισοδήματος των ελεγχόμενων αλλοδαπών εταιρειών

1. Όταν εφαρμόζεται τ το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο α), το εισόδημα που πρέπει να περιληφθεί στη φορολογική βάση υπολογίζεται σύμφωνα με τους κανόνες του δικαίου περί φορολογίας εταιρειών του κράτους μέλους όπου ο φορολογούμενος είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς ή όπου βρίσκεται. Οι ζημίες της οντότητας ή της μόνιμης εγκατάστασης δεν περιλαμβάνονται στη φορολογική βάση, αλλά δύναται να μεταφερθούν κατά τα οριζόμενα στο εθνικό δίκαιο και να ληφθούν υπόψη σε επόμενες φορολογικές περιόδους.

▼B

2. Όταν εφαρμόζεται το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο β), το εισόδημα που πρέπει να περιληφθεί στη φορολογική βάση του φορολογουμένου περιορίζεται στα ποσά που έχουν προκύψει μέσω περιουσιακών στοιχείων και κινδύνων συνδεδεμένων με τα καθήκοντα των σημειώνοντων στελεχών που εκτελεί η ελέγχουσα εταιρεία. Η κατανομή του εισοδήματος των ελεγχόμενων αλλοδαπών εταιρειών υπολογίζεται σύμφωνα με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού.
3. Το εισόδημα που πρέπει να περιληφθεί στη φορολογική βάση υπολογίζεται κατ' αναλογία προς τη συμμετοχή του φορολογουμένου στην οντότητα όπως ορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α).
4. Το εισόδημα περιλαμβάνεται στη φορολογική περίοδο του φορολογουμένου στη διάρκεια της οποίας λήγει το φορολογικό έτος της οντότητας.
5. Όταν η οντότητα καταβάλλει διανεμόμενα κέρδη στον φορολογούμενο και τα εν λόγω διανεμόμενα κέρδη περιλαμβάνονται στο φορολογητέο εισόδημα του φορολογουμένου, τα ποσά του εισοδήματος που είχαν περιληφθεί προηγουμένως στη φορολογική βάση σύμφωνα με το άρθρο 7 αφαιρούνται από τη φορολογική βάση κατά τον υπολογισμό του ύψους του οφειλόμενου φόρου επί των διανεμομένων κερδών, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν υφίσταται διπλή φορολόγηση.
6. Εάν ο φορολογούμενος εκποιήσει τη συμμετοχή του στην οντότητα ή τη δραστηριότητα που πραγματοποιεί η μόνιμη εγκατάσταση και οποιοδήποτε μέρος του προϊόντος της εκποίησης περιλαμβανόταν προηγουμένως στη φορολογική βάση σύμφωνα με το άρθρο 7, το εν λόγω ποσό αφαιρείται από τη φορολογική βάση κατά τον υπολογισμό του ύψους του οφειλόμενου φόρου επί του εν λόγω προϊόντος, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν υφίσταται διπλή φορολόγηση.
7. Το κράτος μέλος του φορολογουμένου επιτρέπει έκπτωση του φόρου που έχει καταβάλει η οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση από τη φορολογική οφειλή του φορολογουμένου στο κράτος της φορολογικής του κατοικίας ή εγκατάστασης. Η έκπτωση υπολογίζεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

▼M1*Άρθρο 9***Ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων**

1. Στον βαθμό που μια ασυμφωνία στη μεταχείριση υβριδικών μέσων οδηγεί σε διπλή έκπτωση:
- α) η έκπτωση δεν γίνεται δεκτή στο κράτος μέλος της δικαιοδοσίας του επενδυτή· και
 - β) όταν η έκπτωση γίνεται δεκτή στη δικαιοδοσία του επενδυτή, η έκπτωση δεν γίνεται δεκτή στο κράτος μέλος της δικαιοδοσίας του πληρωτή.
- Ωστόσο, οποιαδήποτε τέτοια έκπτωση είναι επιλέξιμη για συμψηφισμό με διπλή καταχώριση εσόδων που σημειώνονται σε τρέχουσα ή μεταγενέστερη φορολογική περίοδο.
2. Στον βαθμό που μια ασυμφωνία στη μεταχείριση υβριδικών μέσων οδηγεί σε έκπτωση χωρίς καταχώριση:
- α) η έκπτωση δεν γίνεται δεκτή στο κράτος μέλος της δικαιοδοσίας του πληρωτή· και
 - β) όταν η έκπτωση γίνεται δεκτή στη δικαιοδοσία του πληρωτή, το ποσό της πληρωμής που διαφορετικά θα οδηγούσε σε αποτέλεσμα ασυμφωνίας περιλαμβάνεται στα έσοδα της δικαιοδοσίας του πληρωτή.

▼ M1

3. Ένα κράτος μέλος δεν αποδέχεται έκπτωση για οποιαδήποτε πληρωμή από φορολογούμενο στον βαθμό που η εν λόγω πληρωμή άμεσα ή έμμεσα χρηματοδοτεί εκπίπτουσα δαπάνη η οποία οδηγεί σε ασυμφωνία στη μεταχείριση υβριδικών μέσων με συναλλαγή ή σειρά συναλλαγών μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων ή που αποτελεί μέρος ενός δομημένου διακανονισμού, πλην του βαθμού στον οποίο μία από τις δικαιοδοσίες που εμπλέκονται στις συναλλαγές ή στη σειρά συναλλαγών έχει προβεί σε ισοδύναμη προσαρμογή όσον αφορά την εν λόγω ασυμφωνία στη μεταχείριση υβριδικών μέσων.

4. Ένα κράτος μέλος δύναται να εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής:

α) του στοιχείου β) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου τις ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 9) πρώτο εδάφιο στοιχεία β), γ), δ) ή στ):

β) των στοιχείων α) και β) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου τις ασυμφωνίες που προκύπτουν από πληρωμή τόκου προς συνδεδεμένη επιχείρηση βάσει χρηματοπιστωτικού μέσου, όταν:

i) το χρηματοπιστωτικό μέσο έχει χαρακτηριστικά μετατροπής, διάσωσης με ίδια μέσα ή απομείωσης,

ii) το χρηματοπιστωτικό μέσο έχει εκδοθεί με μόνο σκοπό να ικανοποιήσει απαιτήσεις ικανότητας απορρόφησης ζημιών που ισχύουν για τον τραπεζικό τομέα και το χρηματοοικονομικό μέσο αναγνωρίζεται ως τέτοιο στις απαιτήσεις ικανότητας απορρόφησης ζημιών του φορολογούμενου,

iii) το χρηματοπιστωτικό μέσο έχει εκδοθεί

— σε σχέση με χρηματοδοτικά μέσα με χαρακτηριστικά μετατροπής, διάσωσης με ίδια μέσα ή απομείωσης στο επίπεδο μητρικής επιχείρησης,

— σε επίπεδο που απαιτείται ώστε να πληρούνται οι ισχύουσες απαιτήσεις ικανότητας απορρόφησης ζημιών,

— όχι ως μέρος διαρθρωμένης συμφωνίας, και

iv) η συνολική καθαρή έκπτωση για τον ενοποιημένο όμιλο βάσει της συμφωνίας δεν υπερβαίνει το ύψος που θα είχε εάν ο φορολογούμενος είχε εκδώσει ένα τέτοιο χρηματοπιστωτικό μέσο απευθείας στην αγορά.

Το στοιχείο β) εφαρμόζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022.

5. Στον βαθμό που μια ασυμφωνία στη μεταχείριση υβριδικών μέσων συνεπάγεται εισόδημα από μόνιμη εγκατάσταση που δεν λαμβάνεται υπόψη το οποίο δεν υπόκειται σε φορολόγηση στο κράτος μέλος στο οποίο ο φορολογούμενος είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς, το εν λόγω κράτος μέλος επιβάλλει στον φορολογούμενο την υποχρέωση να συμπεριλάβει το εισόδημα το οποίο διαφορετικά θα αποδιδόταν στη μόνιμη εγκατάσταση που δεν λαμβάνεται υπόψη. Τούτο ισχύει εκτός εάν το κράτος μέλος οφείλει να εξαιρέσει το εισόδημα βάσει συμβάσεως για την αποφυγή διπλής φορολογίας που έχει συνάψει το εν λόγω κράτος μέλος με τρίτη χώρα.

▼ M1

6. Στον βαθμό που μια μεταβίβαση στη μεταχείριση υβριδικών μέσων έχει σχεδιαστεί με σκοπό να παράγει ελάφρυνση για τον παρακρατούμενο φόρο στην πηγή επί μιας πληρωμής που προκύπτει από μεταβιβαζόμενο χρηματοπιστωτικό μέσο σε περισσότερα από ένα εκ των εμπλεκόμενων μερών, το κράτος μέλος του φορολογουμένου περιορίζει το όφελος της εν λόγω ελάφρυνσης κατ' αναλογία προς το καθαρό φορολογητέο εισόδημα όσον αφορά την εν λόγω πληρωμή.

*Άρθρο 9β***Ασυμφωνίες στη μεταχείριση της φορολογικής κατοικίας**

Στον βαθμό που η έκπτωση για πληρωμή, δαπάνες ή ζημίες του φορολογουμένου ο οποίος είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς σε δύο ή περισσότερες δικαιοδοσίες είναι εκπίπτουσα από τη βάση φορολόγησης σε αμφότερες τις δικαιοδοσίες, το κράτος μέλος του φορολογουμένου δεν αποδέχεται την έκπτωση στον βαθμό που η άλλη δικαιοδοσία επιτρέπει η δεύτερη έκπτωση φόρου εισοδήματος να συμψηφιστεί με εισόδημα που δεν αποτελεί εισόδημα διπλής καταχώρισης. Εφόσον και οι δύο δικαιοδοσίες είναι κράτη μέλη, το κράτος μέλος στο οποίο ο φορολογούμενος δεν λογίζεται ως κάτοικος σύμφωνα με τη σύμβαση για την αποφυγή διπλής φορολογίας μεταξύ των δύο ενδιαφερομένων κρατών μελών δεν αποδέχεται την έκπτωση.

▼ B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρο 10***Επανεξέταση**

1. Η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ιδίως τον αντίκτυπο του άρθρου 4, έως τις 9 Αυγούστου 2020 και υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο. Η έκθεση της Επιτροπής συνοδεύεται, ενδεχομένως, από νομοθετική πρόταση.

▼ M1

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή των άρθρων 9 και 9β και ιδίως τις συνέπειες της εξαίρεσης του άρθρου 9 παράγραφος 4 στοιχείο β), έως την 1η Ιανουαρίου 2022, και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Συμβούλιο.

▼ B

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 6 κοινοποιούν στην Επιτροπή, πριν από την 1η Ιουλίου 2017, όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για να αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητα των εθνικών στοχευμένων κανόνων για την πρόληψη κινδύνων διάβρωσης της φορολογικής βάσης και μεταφοράς κερδών (BEPS).

*Άρθρο 11***Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο**

1. Τα κράτη μέλη, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018, θεσπίζουν και δημοσιεύουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

▼ B

Εφαρμόζουν αυτές τις διατάξεις από 1ης Ιανουαρίου 2019.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

3. Όπου η παρούσα οδηγία αναφέρει χρηματικό ποσό σε ευρώ (EUR), τα κράτη μέλη που δεν έχουν ως νόμισμα το ευρώ δύναται να επιλέξουν τον υπολογισμό της αντίστοιχης αξίας στο εθνικό νόμισμα στις 12ης Ιουλίου 2016.

4. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 5 παράγραφος 2, η Εσθονία μπορεί, εφόσον δεν φορολογεί μη διανεμηθέντα κέρδη, να εξετάζει τη δυνατότητα μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων σε νομισματική ή μη νομισματική μορφή, περιλαμβανομένων των μετρητών, από μόνιμη εγκατάσταση ευρισκόμενη στην Εσθονία προς έδρα ή άλλη μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα η οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας για τον ΕΟΧ ως διανομή κέρδους και να επιβάλλει φόρο εισοδήματος, χωρίς να παρέχει στους υποκειμένους στον φόρο το δικαίωμα να αναβάλλουν την καταβολή του εν λόγω φόρου.

5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς το άρθρο 5. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Εφαρμόζουν αυτές τις διατάξεις από 1ης Ιανουαρίου 2020.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

▼ M1

5α. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς το άρθρο 9. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Εφαρμόζουν τις εν λόγω διατάξεις από 1ης Ιανουαρίου 2020.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Τα κράτη μέλη καθορίζουν πώς θα γίνει αυτή η αναφορά.

▼ B

6. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4, κράτη μέλη τα οποία στις 8 Αυγούστου 2016 διαθέτουν εθνικά στοχευμένους κανόνες για να αποτρέπουν κινδύνους BEPS, οι οποίοι είναι εξίσου αποτελεσματικοί με τον κανόνα περιορισμού των τόκων που θεσπίζει η παρούσα οδηγία, μπορούν να εφαρμόζουν τους στοχευμένους αυτούς κανόνες μέχρι το τέλος του πρώτου πλήρους φορολογικού έτους από την ημερομηνία δημοσίευσης της συμφωνίας μεταξύ των μελών του ΟΟΣΑ στον επίσημο δικτυακό τόπο για ένα ελάχιστο πρότυπο όσον αφορά τη δράση 4 της BEPS, αλλά το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2024.

▼ B

Άρθρο 12

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 13

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.